

अवस्था वस्तूनि प्रथयति च संकोचयति च ॥ ३७ ॥

राजन् दुधुक्षसि यदि क्षितिधेनुमेनां
तेनाद्य वत्समिव लोकमिमं पुषाण ।

तस्मिंश्च सम्यगनिशं परिपोष्यमाणे
नानाफलैः फलति कल्पलतेव भूमिः ॥ ३८ ॥

सत्यानृता च परुषा प्रियवादिनी च
हिंसा दयालुरपि चार्थपरा वदान्या ।

नित्यव्यया प्रचुरनित्यधनागमा च
वाराङ्गनेव नृपनीतिरनेकद्वया ॥ ३९ ॥

आज्ञा कीर्तिः पालनं ब्राह्मणानां
दानं भोगो मित्रसंरक्षणं च ।

येषामिते षडुणा न प्रवृत्ताः
को ऽर्थस्तेषां पार्थिवोपाश्रयेण ॥ ४० ॥

यद्वात्रा निजभालपट्टलिखितं स्तोकं मरुद्वा धनं
तत्प्राप्नोति मरुस्थले ऽपि नितरां मेरौ च नातो ऽधिकं ।

त्वं धीरो भव वित्तवत्सु कृपणां वृत्तिं वृथा मा कृथाः
कूपे पश्य पयोनिधावपि घटो गृह्णाति तुल्यं जलं ॥ ४१ ॥

॥ इत्यर्थप्रशंसा ॥

॥ अथ दुर्जनप्रशंसा ॥

अकरुणात्मकारणविग्रहः
परधने च स्पृहा परयोषिति ।

सुजनबन्धुजनेष्वसहिष्णुता
प्रकृतिसिद्धमिदं हि दुरात्मनां ॥ ४२ ॥

दुर्जनः परिरुतव्यो विद्ययालङ्घ्यतो ऽपि सन् ।